

A törekvő ember hatása a túlvilági lelkekre

A növekvő szellemi törekvésnek mindig megváltó hatása van, mert mind a saját lelke, mind az embert körülvevő túlvilági lelkek is világosságot fogadnak magukba, mert az Istenre irányított akarat a saját lelkének világosságot és erőt biztosít, és ezen keresztül a túlvilági lelkeknek is Istenhez vezető út, amit azért követnek, mert az tisztán és világosan látszik előttük.

Az az ember, aki a Földön mindig csak igyekszik megtenni Isten akaratát - tehát aki tudatosan feléje törekszik - azt mindig gyenge és segítségre szoruló lelkek veszik körül, akik erőt akarnak kapni tőle, akit felismernek a tiszta világosságáról, és aki erőt sugároz magából, amikor gondolatait segítőkész szeretet tölti be. A gyenge és segítségre szoruló lelkek segítséget remélnek tőle, és ezért állandóan a közelében vannak.

Mert minden Istenhez forduló gondolatot, minden szellemi beállítottságú gondolatot a Világosságból való szikraként ismernek fel, és figyelmesen követik az ember minden gondolatát, minden törekvését, földi tetteit, és példát véve róla ugyanarra törekszenek. Tekintetüket ők is felfelé fordítják, ugyanazt a célt keresik – és az ember megváltó módon tevékenykedik, még ha nem is tud róla. Különösen hatásos ezenkívül a megholtakért mondott ima, a megváltatlan lelkeknél töltött gondolati tartózkodás, akiket maguk mellé hív, és részesedni engedi őket a környezetében levő lelkek jó befolyásából. Az ember gondolatai nem maradnak rejtve az illető lelkek előtt, ha azok szellemi irányultságúak, és ezáltal a változásra képes, engedelmes lelkeket mindig odavonzzák.

De azért azok az erők is munkálkodnak, akik a megváltást meg akarják akadályozni, ezért lesznek gyakran a szellemben törekvő emberek szorongattatva, és a sötétség erői megpróbálják összezavarni ezeket a gondolatokat, hogy visszatartsák a szellemi törekvéstől, mert félnek a sok lélek elvesztésétől. És ezért a szellemben törekvő embert nem kímélik meg a belső küzdelem napjaitól, a belső szükség és gyenge hit óráitól, de ezek nem tartanak sokáig, mert a fenti ellenerők hamarosan ismét visszanyomják őket – mert Isten mindig azok mellé áll, akik érte törekszenek.

Amikor az ember gyakran gondol a lelkekre, akik tőle segítséget várnak, akkor ezzel hírt ad megváltó akaratáról, és állandóan erőt kap, hogy magát és követői seregét a magasba vezesse. Nem kell félnie, hogy ezen sötét erők áldozata lesz, minden kísértés után buzgóbban próbálja célját elérni, mert mindenki akivel jót tett, mindenki akinek szerető gondolatokat küldött – teljesen mindegy a Földre vagy a Szellemi Birodalomba – mellé ál, tehát sose lankad, hanem környezete áldására tevékeny marad, mert Isten a célja, amíg még a Földön él.

Ámen.